

APOFTEGMATA (19) *sb pl t*

Zawsze -ph-.

Pisane zawsze dużą literą, a nagłosowe prawdopodobnie jasne, drugie pochylone (3r. błędnie znakowane), końcowe jasne; teksty nie oznaczają e, prawdopodobnie e jasne; o jasne.

N apoftegmâta (13). ◊ A apoftegmâta (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Krótkie, dowcipne a pouczające opowiadania o znakomitych ludziach, anegdoty; także krótkie wierszyki o ludziach, cechach ludzkiego charakteru, zdarzeniach lub jakichkolwiek rzeczach, fraszki, epigramaty [apophtegma, id est multa comprehendens – powieść subtylna a barzo trafna wielkich a znamienitych ludzi Mącz 12d; apophtegma – odpowiedź mądra a krótka Calep; powieść znamienita – apophtegma Cn] (19) : RejFig Aa; Tákowe tedy powieści Krolow/ Książąt/ Hetmánow/ Przełożonych/ y inych zacnych ludzi/ coś w łobie pożyteczniejszy niż śmiech zawierają/ á zową ie Greckim słowem Apophtegmata, Górndworz Q7; APOPHTEGMATA poćiwe na osoby rozne. RejZwierc B3v [idem 233v], 233v; Apophtegmatá albo wirłze ná rozmaíte gmáchy ná Ratułze/ ná groby/ ná łyszki. RejZwierc B4; podawam ty APOPHTEGMATA/ to ieśt krociuchnemi słowy długich rzeczy rozważenia/ iż wždy łobie przecedłszy/ y s tego y z owego wirłzyká możelz łobie co vpodobác RejZwierc 209; Apophtegmatá zá onych stárych poważnych á uczonych ludzi zwano te słowá y powieści roftropne á dworłkie/ ktore też czásem bywały w rozmowach ich/ ktore łie też y do ćwiczenia y do rozumu innym ná pothym przytrefić mogły. RejZwierc 210, B3, B3v, 209, 211, 236 (14); KochAp 5, 6 źp.

Szereg:»apoftegmata albo przypowieści«: Apophtegmatá albo przypowieści RejFig Aav – Aa2 źp.

Synonim: przypowieść.